

Turkse en Marokkaanse vaders samen tegen straatoverlast

UNIEK IN VLAANDEREN

HOUTHALEN — Jarenlang leefden de Turkse en Marokkaanse gemeenschap in de Houthalense wijk «Meulenberg» naast elkaar als vreemden. Geen burenbabbel, geen goeiendag. Twee weken geleden kwam daar plots verandering in, toen vijf Turkse ouders zich aansloten bij de Marokkaanse «buurtvaders» om samen de overlast in de wijk tegente gaan. Een primeur in Vlaanderen. «Vroeger waren we Turken en Marokkanen», zegt Abdullah Ulupinar (36). «Vandaag zijn we allemaal Meulenbergers: één groep, één identiteit.»

PETER VERBRUGGEN

Layla, de Marokkaanse uitbaatster van het enige krantenwinkeltje in de wijk, kijkt me met pretoogjes aan als ik de weg naar de parochiezaal vraag. «Je bent toch niet bang?», vraagt ze. Er blijkt reden voor te zijn. Jarenlang stond «De Meulenberg» bekend als de onrustplaats van Limburg. Reclameborden leefden zelden langer dan een week en lijnbussen waren om de haverklap slachtoffer van een stenenregen. Bij de politie was niemand kandidaat om erte voet te patrouilleren.

MOEDERTAAL

«We kenden de problemen, maar we konden niet ingrijpen», zegt Mohamed Abakkouy (45), die vier jaar geleden als een van de eerste «buurtvaders» in de wijk controles uitvoerde. «Marokkaanse kinderen luisterden wel, maar als we Turkse tieners op hun vingers tikten, draaiden ze plots de knop om, en gingen

in hun moedertaal verder. Turken en Marokkanen vormen in de wijk veruit de grootste gemeenschap, maar we spreken elkaars taal niet. In plaats van conflicten uit te praten, liepen we elkaar stom voorbij.» Abakkouy probeerde jarenlang zijn Turkse buurman te overtuigen mee in het buurtproject te stappen. «Ik heb gezaagd, gesmeekt bijna, tot hij 'ja' zei. Sindsdien is het hier een andere wijk. Abdullah kwam in het bestuur en er volgden nog vier Turkse vaders. Onderling spreken we Nederlands en omdat hun ouders mee in het buurtcomité zitten, luisteren de Turkse kinderen nu. Dat voelt ongelooflijk goed. Eindelijk heb ik het gevoel dat we samen een betere wijk bouwen. Enkele weken geleden werd hier een bushokje vernield. Het glas lag overal. Vorige zaterdag begonnen enkele jongens van 13, 14 jaar descherven spontaan op te ruimen. Haast een symbolisch beeld.»

De 'job' van de buurtvaders is eenvoudig: ze wandelen door de wijk en houden om de beurt toezicht in de parochiezaal. Die ontmoetingsplaats is voortaan elke dag open tussen 16 uur en middernacht.

«De cafés in de wijk klagen omdat ze denken dat we hier geld verdienen, maar dat is niet zo», zegt Abdullah Ulupinar. «Per drankje maken we 5 cent winst, dat integraal naar buurtfeesten gaat. Vorige zaterdag hadden we nog een barbecue voor 300 mensen en volgende maand houden we een Turks-Marokkaans eetfeest. Het zijn geen initiatieven die

de wereld veranderen, maar ze brengen mensen bij mekaar. En wie met mekaar praat, voorkomt ruzie. Dat is ook de boodschap die we aan onze kinderen geven.»

CRIMINALITEIT DAALT

De samenwerking tussen de twee gemeenschappen is niet onopgemerkt gebleven. Onder meer Tesselierlo en Beringen hebben al interesse in de Houthalense buurtvaders getoond. «Het grote voordeel is dat de vaders onbezoldigd werken», zegt projectbegeleidster Carmen Maiquez. «Dat zorgt voor een spontane sfeer. Ze krijgen kleding — jassen, handschoenen en petjes — en een gsm. Dat is alles. Maar het blijkt te werken. De commissaris zei me onlangs nog dat de criminaliteit in de Meulenberg nooit zo laag geweest is. Voor de vaders was dat het mooiste compliment dat ze konden krijgen.»

MOHAMED ABAKKOUY

Sinds de komst van de Turkse buurtvaders is het hier een andere wijk. Vroeger luisterden alleen de Marokkaanse kinderen naar ons